

Advies

Klachtennummer 2014 N-44

2 oktober 2014

Signalen over pesteringen waarvan leerling het slachtoffer was, zijn niet opgepakt. De begeleiding van de leerling is tekortgeschoten. Vragen die de ouders hadden, zijn niet beantwoord. De Commissie verklaart de klacht deels gegrond, deels ongegrond.

Naar aanleiding van de klacht van mevrouw de heer K1 en mevrouw K2, wonende te P, ouders van de minderjarige L1 en L2, gewezen leerlingen van de RK Basisschool S, die door de Stichting X in stand wordt gehouden,

tegen: mevrouw A, directeur van de S school, verweerster,

heeft de Landelijke klachtencommissie voor het katholiek onderwijs (de Commissie) het volgende advies uitgebracht aan het de Stichting X:

1. Het verloop van de procedure

Voor de loop van het geding verwijst de Commissie naar de volgende stukken, waarvan de inhoud als hier ingevoegd is te beschouwen:

- de brief van de ouders van 2 juli 2014 met producties,
- het door de ouders ingevulde vragenformulier van 12 juli 2014,
- de brief van verweerster van 12 september 2014 met producties,
- de brief van verweerster van 24 september 2014 met producties.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 2 oktober 2014 te Utrecht. Ter zitting waren aanwezig de ouders en verweerster, vergezeld door mevrouw B en de heer C, respectievelijk als ib'er en als leerkracht verbonden aan de S school.

2. De klacht

Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting is verklaard, luidt de klacht als volgt:

De begeleiding van L2 is ernstig tekortgeschoten. Hij is veelvuldig gestigmatiseerd en buiten de groep geplaatst. Dat L2 vaak gepest is, is stelselmatig ontkend. Vragen die de ouders hadden, zijn niet of pas na lang aandringen beantwoord.

3. De ouders hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd:

L2 en L1, beiden geboren op 3 september 2004, zijn in september 2008 op de Basisschool S gekomen. Vanaf oktober 2012 hebben de ouders veelvuldig gesprekken gevoerd met verweerster, omdat zij problemen signaleerden bij met name L2. In eerste instantie waren

de ouders tevreden over de voortgang van de ontwikkelingen en over de aanpak van verweerster. Uiteindelijk is het vertrouwen van de ouders in verweerster in ernstige mate beschadigd geraakt.

De grieven van de ouders spitsen zich toe op het volgende:

- Op 1 oktober 2013 is L2 door drie jongens geschopt en in elkaar geslagen in de zandbak van de school. De leerkracht stond toen te praten met een collega. Daardoor heeft zij niet ingegrepen. Het incident maakte deel uit van een reeks van pesterijen waarvan L2 het slachtoffer was. De ouders hebben tien keer schriftelijk aan verweerster gevraagd om een reactie op de pesterijen. Pas op 19 december 2013 heeft verweerster mondeling haar excuses aangeboden voor het onjuist handelen van de leerkracht tijdens het incident van 1 oktober. Voor het overige heeft verweerster ontkend dat er op de basisschool S gepest werd. De signalen van L2 zijn dus op geen enkele manier serieus genomen.

- Vanaf november 2012 zijn de ouders regelmatig met verweerster in gesprek geweest over het gedrag van L2. Als hij druk was, mocht hij naar de time-outplek in de directiekamer. L2 heeft tot verbazing van zijn ouders meer tijd in de directiekamer gezeten dan in de klas.

Er zijn ook andere maatregelen getroffen, die L2 in een geïsoleerde positie brachten. Hij moest zich apart omkleden bij de gymlessen. Op het sinterklaasfeest zat hij alleen naast een docent in de klas. Hij moest zijn fiets apart stallen. Tijdens de kerstviering op school mocht hij niet bij zijn eigen klas zijn. Een en ander heeft bij de andere leerlingen het gevoel doen postvatten dat L2 "een geval apart" was, wat kan hebben bijgedragen tot de pesterijen.

- Toen de ouders op zoek waren gegaan naar een andere school en zij contact hadden gekregen met de directie van een andere school, bleek dat verweerster had doorgegeven dat L2 een cluster-4 kind zou zijn. Verweerster is niet bevoegd, niet capabel en niet gerechtigd om een dergelijke uitspraak te doen. Er dreigt van dat soort uitspraken wel een stigmatiserende werking uit te gaan op de leerling in kwestie.

- Verweerster heeft ooit zonder toestemming van de ouders L2 in haar auto meegenomen naar een directieoverleg. L2 heeft bij dat overleg gezeten. Hij heeft daar armbandjes gemaakt voor de ander deelnemers aan de vergadering. Kennelijk hoefde L2 onder schooltijd geen schoolwerk te verrichten.

- Op vrijdag 13 december 2013 is er op initiatief van verweerster een overleg geweest bij de "Opvoedpoli". Aan de ouders is verzocht daarbij aanwezig te zijn. Verweerster was eveneens bij het gesprek aanwezig. De bedoeling van het gesprek was dat informatie zou worden uitgewisseld over de voortgang van het traject rondom L1 en L2. De ouders hebben naar aanleiding van het gesprek aan de deelnemers daaraan kenbaar gemaakt dat namens de Basisschool S alleen de adjunct-directeur met de "Opvoedpoli" mocht communiceren. Desondanks heeft verweerster een aantal keren contact gezocht met de "Opvoedpoli". Daarop aangesproken door de ouders, verklaarde zij dat zij het Protocol Communicatie met externen naleeft. Kennelijk deed in dat verband de opvatting van de ouders niet terzake.

- Vanaf 28 november 2013 heeft L2 als leerling van groep 6 apart les gekregen op een eigen plek in groep 8. Herhaaldelijk hebben de ouders gevraagd, wanneer hij weer naar zijn eigen groep terug mocht. Pas op 9 januari 2014 heeft verweerster daarop gereageerd.

De werkplek van L2 in groep 8 voldeed op geen enkele wijze aan wat daarvan verwacht mocht worden. Hij had onvoldoende plaats om zijn werk te doen. Hij zat volkomen geïsoleerd. Wanneer hij behoefte had aan een toelichting, mocht hij de docent niet storen. Als hij zijn werk af had, kreeg hij als "beloning" extra werk. L2 heeft in die tijd geen les achter de computer gekregen. Als groep 6 les had, moest hij bij groep 8 blijven. Als groep 8 les

achter de computer had, mocht hij niet meedoen, want hij maakte geen deel uit van die groep. Door dit alles ging L2 met grote tegenzin en dikwijls huilend naar school. Hij viel tussen wal en schip.

- De wijze van communiceren met de ouders verweerster is tekortgeschoten. De genoemde late reacties van verweerster op het incident van 1 oktober 2013 en op de verzoeken om een terugkeerplan duiden al in die richting. Daarnaast wijzen de ouders erop dat, toen L2 op 3 oktober 2013 in boosheid een stoel had gepakt, zij pas op 8 oktober daarvan in kennis werden gesteld. Sinds 19 maart 2014 zitten L1 en L2 op een andere basisschool.

4. Het standpunt van verweerster

Door verweerster is gemotiveerd op de klacht ingegaan. Waar van belang wordt daarop hierna teruggekomen.

5. De ontvankelijkheid van de ouders

De Commissie acht zich bevoegd om de klacht te behandelen nu de Stichting X is aangesloten bij de Commissie. De ouders kunnen worden aangemerkt als klagers in de zin van de klachtenregeling die voor de basisschool S geldt en kunnen derhalve in hun klacht worden ontvangen.

6. De gang van zaken

L2 en L1 zijn in september 2008 op de basisschool S gekomen. De school kwam tot de bevinding dat L2 moeilijk of niet te corrigeren was. De ontwikkeling en het gedrag van L2 zijn in de eerste jaren meerdere malen besproken tussen de ouders en de school. Vanaf groep 4 ging de school het gedrag van L2 als problematischer ervaren. Toen L2 net in groep 5 zat, bleken de ouders en de school niet meer op één lijn te zitten. Mede daardoor stelde de school bij zichzelf handelingsverlegenheid vast. De ouders zagen oorzaak van de problematiek van L2 voornamelijk in de pesterijen, waarvan hij het slachtoffer was. De school zag als voornaamste oorzaak van haar falen het gebrek aan medewerking van de ouders. Zij vond dat zij te weinig op de hoogte werd gehouden van zaken die met het onderzoeken en begeleiden van L2 samenhangen. In de ogen van de school was L2 niet uitsluitend slachtoffer. Gedragingen van hemzelf werden ook als bedreigend ervaren door andere leerlingen. De school achtte het noodzakelijk dat speciale maatregelen werden getroffen ter bescherming van L2. Op advies van een gz-psycholoog is besloten op enig moment dat de groep van L2 niet meer met andere groepen buiten zou spelen. Verzocht is aan de ouders L2 en L1 te komen halen en brengen. L2 heeft in november 2012 een time-outplek op de kamer van verweerster gekregen. Op weg naar de gymles moest L2 naast de leerkracht lopen. Aan het einde van de schooldag ging hij als eerste of als laatste de klas uit. De aanpak van de school kon een escalatie niet voorkomen. Hij is op 28 november 2013 bij wijze van noodoplossing bij groep 8 geplaatst. Met ingang van 16 maart 2014 zit L2 op een andere basisschool. Nadien is ontdekt dat hij suikerziekte heeft, welke aandoening een verklaring kan zijn voor de gedragingen die hij ten toon heeft gespreid.

7. Oordeel van de Commissie

De klacht spitst zich toe op de vraag, of de Basisschool S ten opzichte van L2 heeft gehandeld als van een goede school verwacht mocht worden. Naar het oordeel van de Commissie is de Basisschool S - overigens met zuivere bedoelingen- te lang doorgedaan met het begeleiden van L2, toen zij al tot de gevolgtrekking was gekomen dat zij in handelingsverlegenheid verkeerde. De maatregelen die in het schooljaar 2013/2014 ter begeleiding van L2 getroffen zijn, konden dan ook geen andere dan noodoplossingen zijn. Dat L2 niet altijd passend onderwijs heeft gekregen, was in dat verband onvermijdelijk. Het had op de weg van verweerster gelegen om tijdig aan de ouders te melden dat de Basisschool S aan het eind van haar mogelijkheden verkeerde. De Commissie verklaart de onderdelen van klacht die betrekking hebben op de begeleiding en de communicatie in zoverre gegrond dat te laat aan de ouders is medegedeeld dat de Basisschool S niet de zorg kon bieden die L2 nodig had.

Een onderdeel van de klacht heeft betrekking op het onvoldoende tegengaan van pesterijen. Verweerster heeft dat gemotiveerd bestreden. Dat de Basisschool S onvoldoende zou hebben gedaan tegen pesterijen waar L2 het slachtoffer van was, is de Commissie bij gebrek aan een eenduidige presentatie door partijen niet gebleken. De Commissie dit onderdeel van de klacht ongegrond.

In een ander onderdeel van de klacht wordt als grief tegen verweerster aangevoerd, dat zij in contacten met een ander school L2 heeft gestigmatiseerd door hem een cluster-4 kind te noemen. Daar verweerster ontkent dat zij een dergelijke absolute uitspraak heeft gedaan, heeft de Commissie de juistheid van deze grief niet vast kunnen stellen. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Weer een ander onderdeel van de klacht behelst de grief dat verweerster L2 tijdens schooltijd L2 zonder toestemming van diens ouders in haar auto heeft meegenomen naar het bestuursbureau. Verweerster heeft dit toegegeven. Zij heeft verklaard dat zij daarvoor vooraf overleg had moeten plegen met de ouders. Naar het oordeel van de Commissie had verweerster L2 niet zonder overleg met de ouders tijdens schooltijd buiten de school mogen brengen. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht gegrond.

De klacht bevat ook de grief tegen verweerster dat zij tegen de instructie van de ouders meermalen contact heeft opgenomen met de "Opvoedpoli". Verweerster heeft daartegen aangevoerd dat zij de meest gereede schoolfunctionaris was om contact met externe instanties over L2 te hebben.

De Commissie is van oordeel dat verweerster als eerst verantwoordelijke schoolfunctionaris reden kon hebben zelf het contact met externe instanties te onderhouden. Het is in laatste instantie aan de schoolorganisatie om vast te stellen wie de externe contacten onderhoudt.

Wel had verweerster, bij gebrek aan toestemming van de ouders moeten trachten met hen tot overeenstemming te komen over het opnemen van contact door de school met de "Opvoedpoli".

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht in zoverre gegrond dat verweerster ten onrechte heeft nagelaten te pogen met de ouders op één lijn te komen op dit punt.

8. Aanbeveling

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

Aldus uitgebracht op 2 oktober 2014 door de heer mr. J.M. Vrakking, voorzitter, mevrouw drs. L. van der Linden-Stallinga, lid en mevrouw drs. mr. A. Kortmann-Huysmans, lid, daarin bijgestaan door de heer mr. H. Nentjes, adjunct-secretaris.